

sagt, at vi ikke herfra skal komme og give de øvrige lande karakter med hensyn til, hvordan de afgiver suveræniteten, om de gør det med et parlamentsflertal eller ved en folkeafstemning. Det har jeg måttet anerkende har været et synspunkt at have, og som fru Elisabeth Arnold har haft.

Så ser jeg, at Danmark nu indholdsmæssigt blander sig i, hvorvidt tyskerne må afgøre en ting ved parlamentsflertal eller ved folkeafstemning. Og så kan man have alle de der tanker om en speciel tysk afstemning, om den tidligere historie og sådan nogle ting – anerkendt – men jeg spørger bare stille og roligt, om det er udtryk for en ny linje i Det Radikale Venstre, at man går ind og siger, at man vil modsætte sig bestemte folkeafstemninger i andre lande om EU-forhold, for dem bryder man sig ikke om, og så vil man gerne have, at Danmarks udenrigsminister render rundt og giver karakterer til andre landes måde at vedtage EU-forhold på.

Det er vel ikke et unaturligt spørgsmål i forbindelse med de talrige debatter, vi har haft om de her ting? Jeg er sikker på, at fru Elisabeth Arnold kan erindre alle de debatter, vi har haft om det her spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu kan jeg så forstå på fru Elisabeth Arnold, at det, der skulle være euroens bidrag til freden, er at sikre, at der ikke opstår store spændinger mellem landene. Der skal altså ikke opstå store forskelle i inflationen f.eks.

Så må jeg spørge fru Elisabeth Arnold: Vil det sige, at det fredsbevarende element i euroen altså går ud på, at landene skal tvinges til at føre den samme økonomiske politik? Jamen det er jo bare det, som vi fra nejsiden hele tiden har sagt vil blive konsekvensen af euroen, hvis den skal fungere. Så bliver det jo ikke fredens projekt, så bliver det tvangens projekt.

Så vil man nemlig med magt, med unionsmagt, gennemtvunge, at Spanien, Irland og Finland, der i øjeblikket har for stor inflation, bliver tvunget til at skære ned i deres budgetter og de østeuropæiske ansøgerlande endnu mere, fordi de skal ind og opfylde disse betingelser.

Jeg tror ikke, at den slags overstatslig styring fører til fred. Jeg tror tværtimod, det fører til, at man skaber en trykkoget, der på et eller andet tidspunkt kan eksplodere med meget ubehagelige følger for os alle sammen, og det kalder jeg ikke fred.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det er jo altid vanskeligt, hvis man prøver at tage freden ind i debatten, at føre bevis for, at manglende samarbejde med naturnødvendighed vil føre til krig. Sådan er det naturligvis ikke.

Men det forhold, at man ikke skubber sine egne økonomiske problemer over på sine nærmeste handelspartnere, er en medvirkende årsag til stabilitet; det er en medvirken til den økonomiske stabilitet, som alt andet lige betyder bedre forhold for alle landene og deres naboer, og det er det, som den manglende devalueringmulighed naturligvis er med til.

Når det gælder Irland, må jeg sige til hr. Keld Albrechtsen, at Irland ikke kan revaluere, og at det ikke kan sætte sin rente voldsomt meget op, men Irland kan føre en økonomisk politik, som gør, at det afdæmper sin økonomi, som vi har gjort i Danmark, og som vi i øvrigt også gjorde med pinsepakken, ved at forhøje skatterne. Så det kan man gøre, og det mener jeg også Irland bør gøre. Det er de irske politikeres ansvar. Det er deres nationalt valgte politikere, der skal gøre det.

Med hensyn til ansøgerlandene vil jeg blot sige, at de ikke skal opfylde ØMU-kriterierne for at blive medlemmer af EU. De vil blive fuldgyltige medlemmer af EU og kan så senere opfylde ØMU-kriterierne, hvis det er det, de ønsker. Og det er det, de ønsker. Det har de selv givet udtryk for.

Så vil jeg blot sige til hr. Kristian Thulesen Dahl: Det er altså ikke Tyskland, der bliver kritiseret i denne her sammenhæng. Det er Verheugen, kommissæren, der kom med forslaget om, at tyskerne burde stemme om udvidelsen med Polen. Det er den enkelte persons præcisering af, hvad det er for et tema, han vil have en folkeafstemning om. Det er ikke det tyske system. Det tyske system har den opbygning, det nu har, den forfatning, det har, som er demokratisk, som opfylder alle krav til et demokrati, og det er det, vi går rundt og undersøger hos hinanden i Europa og gennem Europarådet, f.eks. når vi er ude som valgobservatører.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Kristian Thulesen Dahl for en tredje og sidste korte bemærkning til fru Arnold.